Participarea României la „Cupa Mondială 1938"

Avem o șansă unică de a ajunge departe!

Cuba, Suedia și Ungaria-iată probabilii noștri adversari

Nu-i putem bate?...

Hotărârea Fifei de a nu proceda la o nouă tragere la sorți a Cupei Mondiale a liniștit multe federații. Printre acestea este și F. R. F. A., care, după cum am publicat eri, a trimis o adresă forului internațional, prin care cere să i se precizeze definitiv adversarii echipei noastre naționale.

Primul match pe care trebue să-l susțină România în cadrul marei competiții internaționale este contra reprezentantului Americei Centrale. In speță Cuba sau Columbia.

Posibilitatea unei astfel de întâlniri nu poate să ne emoționeze de loc. In primul rând, nu se știe precis dacă cele două țări își vor trimite reprezentanți la Paris. După informațiile presei franceze, America Centrală va forfaita. Lucrul nu este senzațional și transformarea lui în fapt n'ar surprinde pe nimeni.

In ipoteza că vom avea de susținut un match cu Columbia sau Cuba, teamul nostru național nu va fi împiedicat să-și înceapă activitatea pe pământul Franței cu o victorie.

In ambele republici sudamericane se practică un soccer mediocru. Performanțele celor două reprezentative nu s'au putut ridica niciodată până la victorii de răsunet. In toate competițiile americane Cuba și Columbia n'au reușit să se impună, fiind regulat și sistematic înlăturate de adversari modești ca Mexic, Nicaragua, etc., etc.

Un match deci cu una din aceste două țări nu poate să ne procure nici o surpriză.

Matchul cu Suedia

Prima întâlnire mai dificilă a României va fi la Marsilia în ziua de 12 Iunie cu Suedia. Este un match mai greu, din care însă nu suntem învinși din'nainte.

Echipa Suediei a evoluat și la București. Am văzut cu acea ocazie un joc în W. M. și un portar cu un noroc formidabil... Am terminat la egalitate, cu toate că echipa noastră, care n'a făcut atunci o partidă excepțională, a fost superioară jumătate din prima repriză și întreaga repriză secundă.

Nordicii, aleți perfecți, practicând un football defensiv cu trei fundași, nu sunt adversari comozi.

Echipa noastră, în zi bună, poate culege o victorie muncită, care să ne califice pentru semi-finale.

Aci România are de întâlnit adversari redutabili: Ungaria sau Germania.

Judecând lucrurile la rece, trebue să spunem că nouă ne-ar conveni un match cu Germania. Reprezentativa celui de al treilea Reich a făcut anul acesta partide bune pe teren propriu. A avut însă adversari mediocri și galerii formidabile. Primele ieșiri ale Germaniei în fața unor adversari mai buni, au fost semi-eșecuri.

La Berlin, Elveția — victimă sigură — a smuls un match nul (2-2), la Neurenberg, Ungaria cu o echipă ridicolă a terminat tot la egalitate (1-1) și acum câteva zile la Viena, Austria a învins Germania cu 2-0.

Aceste ultime trei rezultate aruncă adevărata lumină a soccerului german. Atleți prin excelență, lipsiți de ori ce rafinament, germanii au probat în kiverse rânduri că nu știu să-și susțină șansele pe teren străin.

Nu trebue să ultăm deasemenea faptul că avem să ne luăm o revanșă. La Erffurt în 1933 am fost învinși cu 4-2, după un match în care echipa noastră n'a fost cu nimic inferioară.

In ultimă instanță putem aduce în sprijinul nostru un lucru care nu trebue neglijat. Jucând pe pământul Franței, puține simpatii vor merge cu Germania. Intr'un match România — Germania, nu exagerăm când spunem că toți spectatorii francezi vor merge cu România. Ajutați și încurajați de galeria susținută cu care francezii vor stimula teamul nostru, România poate câștiga la Marsilia.

Nici de Ungaria nu avem ce să ne temem. Cunoaștem jocul maghiarilor. Din matchurile internaționale pe cari le-au susținut, precum și din strânsele legături cu echipele de club cari dau jucători echipei naționale, am putut să ne dăm seama că Ungaria nu mai este un adversar invincibil pentru noi.

Echipa noastră în zi bună și cu zeița Fortuna mai surâzătoare, victoria ne poate surâde.

CE TREBUE SA FACEM?

Din cele de mai sus se poate ușor desprinde faptul că echipa noastră nu are partide excepțional de grele. Scăpați de obsesia Argentinei, putem să facem o figură destul de onorabilă în marea competiție internațională.

In această situație, toată grija noastră trebuie ațintită asupra echipei care ne va reprezenta culorile pe pământul ospitalier al Franței.

Selecționerii vor trebui să alcătuiască echipa cea mai bună, în care să primeze rutina matchurilor internaționale. Partidele jucate în deplasare, într'o țară străină, nu trebue să ne handicapeze prin lipsa rutinei.

Matchul cu Jugoslavia dela 8 Mai va fi un criteriu excelent pentru judecarea definitivă a posibilităților noastre.

De pe acum putem spune un singur lucru: avem adversari dificili, dar nu de neînvins.

*

Echipa Suediei, care după toată probabilitățile va juca împotriva României, a fost alcătuită în modul următor:

Portari: *Sjoeberg (AIK) și Berquist (Hamnasby).*

Fundași: *O. Kallgren (Sandvichen) și S. Anderson (AIK).*

Halfi: *Grahn (Elfsborg), Rosen (Helsingborg), Angerson (Göteborg).*

Inaintași: *Bunke (Helsinborg), Parsson (AIK), Zetterlund (AIK), Keller (Sleipner), Nilsson (AIK).*

Sjoberg și Fersson, două vedete ale teamului suedez, cari au jucat și la București

Sezonul pugilistic se anunță grandios

Se realizează matchul Gh. Popescu-Holtzer pentru titlul mondial!

Tratativele pentru întâlnirea Al. Brown-Toma Aurel. A fost angajat matchul Lazek-Ilie Petrescu?

Sezonul pugilistic se anunță anul acesta cu perspective de organizări mari.

Pentru moment, nu se pot face afirmațiuni definitive. In Aprilie nu s'au semnat niciodată contracte pentru reuniuni, a căror organizare nu poate să înceapă înainte de prima chenzină a lunei Iunie.

Tratativele începute însă, ne autorizează să scomptăm o stagiune răsunătoare. O suită de organizări destinate să întreacă tot ceiace s'a realizat până acum în boxul românesc.

Două campionate mondiale

Repetăm. Pentru moment, nu există decât tratative. Nu s'a semnat nicun contract. Tratativele acestea însă certifică intențiuni mari și vor fi urmate — din pricina seriozității organizatorilor cari le duc — de organizări, ale căror proporții vor întrece dimensiunile organizărilor realizate până acum.

In fruntea organizatorilor cari și-au propus să ofere boxului românesc noui reuniuni importante, se află gruparea ploeșteană „Prahova Box Club". Gruparea care cu riscul sumei de 700.000 de lei l-a oferit lui Toma Aurel prilejul de a-l învinge pe Poppy Decico și de a-și însuși titlul de campion al Europei la categoria cocoș, este hotărîtă să-și reînceapă activitatea.

Un important conducător al grupării ploeștene ne-a făcut eri prețioase declarații în legătură cu proectele de organizare din acest sezon.

— Gruparea noastră nu organizează reuniuni multe. Organizează reuniuni mari. Tradiția aceasta nu va fi schimbată, nici anul acesta. După toate probabilitățile, vom prezenta spectatorilor bucureșteni doar două gale. Două gale însă, al căror cap de afiș va fi de fiecare dată, un campionat mondial.

MAURICE HOLTZER

Gh. Popescu - Holtzer pentru campionatul Europei și al lumii

Primul campionat mondial pe care îl vizează «Prahova Box Club» este matchul Gh. Popescu—Holtzer, pentru titlul de campion al lumii și al Europei, la categoria pană.

Un reprezentant al grupării ploeștene a și intrat în tratative cu Benaim, managerul lui Holtzer.

Pentru a-și apăra titlul, la București, Holtzer pretinde 70.000 de franci. Cu 20.000 de franci mai mult decât a acceptat pentru matchul cu Dubois, la Berna, unde și-a conservat titlul.

Intre reprezentantul grupării «Prahova Box Club» și Benaim au avut loc discuții prelungite pe tema acestei diferențe.

— Dece pretindeți mai mult decât ați acceptat pentru matchul cu Dubois?...

— Fiindcă Holtzer îl poate învinge pe Dubois, de două ori pe zi.

— Dar Gh. Popescu?...

— Cu Popescu este altceva.

— L-ați văzut?

— Evident. L-am văzut boxând la Paris. Cu el, este altceva...»

După cum se poate vedea, Benaim se teme de Gh. Popescu. Se teme că Holtzer poate fi învins în București. Impresiunea aceasta nu este a sa. Covaci, Gherase și Toma Aurel i-au destăinuit reprezentantului grupării «Prahova Boxing Club» aceiași impresiune. Toți trei cred că Gh. Popescu are șanse maxime să-l învingă pe Holtzer și să-și însușească titlurile de campion al Europei și al lumii (I. B. U.), la categoria pană.

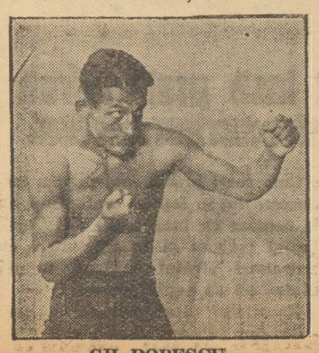

GH. POPESCU

Iată primul match pe care intenționează să-l organizeze gruparea ploeșteană: Gh. Popescu — Holtzer.

A doua gală, la scurt interval după organizarea celei dintâi, va avea cap de afiș matchul Toma Aurel — Al. Brown, pentru titlul de campion mondial la categoria cocoș.

După cum am anunțat ori, Al. Brown pretinde pentru acest match, frumușica sumă de 900.000 de lei.

Bursa aceasta face irealizabilă organizarea matchului Toma Aurel — Al. Brown, în București. O regie de peste un milion e greu de acoperit, la noi, cu o organizare pugilistică. Chiar cu un match de răsunetul întâlnirei Toma Aurel — Al. Brown. Nicium organizator nu și-ar asuma riscurile unei astfel de organizări.

Se speră însă că Al. Brown va accepta să facă oarecari rabaturi și că matchul va putea să fie perfectat, la o regie care va depăși tot ceiace s'a riscat până acum, la noi în materie de organizări pugilistice.

ILIE PETRESCU — LAZEK PENTRU CAMPIONATUL EUROPEI

Un al treilea campionat este proiectat, tot pentru cursul acestei veri.

De astă dată este vorba de un campionat european, care va opune pe Ilie Petrescu lui Lazek, pentru titlul Europei la categoria grea.

Intâlnirea aceasta face parte din proectele unui organizator care nu are nicio legătură cu «Prahova Box Club» și care afirmă că a și obținut semnătura lui Lazek pentru matchul cu Ilie Petrescu.

Gef.

Mai este o lună până la campionatul european de rugby și...

...se spune că echipa națională se pregătește!

Ne mai desparte o lună dela data când se vor desfășura la București cele trei partide de rugby din cadrul turneului european.

Acest eveniment, menit să dea rugbyului un impuls nou, ne găsește pe noi complect dezorganizați. Când spunem acest cuvânt, nu ne gândim la pregătirile ce se fac pentru asigurarea regiei. Aceste pregătiri vor duce la un bun rezultat, ele fiind deajuns de cunoscute și fiind pe mâna unor oameni cari știu ce au de făcut și mai ales cum să facă. Nu ne îndoim un singur moment că toți conducătorii rugbyului vor ști să iasă la liman în labirintul creiat de situațiunile financiare.

ECHIPA NAȚIONALA

Ne gândim la situațiunea echipei naționale.

Aceasta echipă, se spune, se pregătește. Poate, — dacă pregătire se poate numi cele două ședințe de educație fizică executate în cursul săptămânei. Nu avem pretenția să judecăm cursul ce urmează selecționabilii, însă din informațiunile ce am luat la specialiștii în materie, aceste ședințe începute acum, nu au absolut nici un efect practic. Ele trebuiau începute din iarnă și continuate acum.

Azi este prea târziu și mai ales prea greu de a mai asigura jucătorilor o condiție fizică după carte. Ori între suflu și condiție fizică este o diferență. Jucătorii pot avea suflu pentru o partidă de rugby, dar nu mai pot căpăta celelalte atribute ale condițiunei fizice ca suplețea, etc., pentru care erau necesare antrenamente mult mai timpurii.

Dar decât nimic și aceasta este bun. Vom prezenta o echipă dupe acelaș calapod și dupe acelaș calibru ca și în trecut.

ANTRENAMENTELE

Mai este însă un lucru deajuns de trist care se adaugă îngrijorărei noastre. Jucătorii nu urmează nici aceste antrenamente. Nu au timp, sunt indisponibili din cauza serviciului sau din alte cauze iar conducătorii nu au luat nici o măsură spre a înlătura cauzele acestei indisponibilități.

S'a anunțat pur și simplu, cine nu urmează antrenamentul va fi scos din lot. Decizie autoritară însă complect greșită. Jucătorii și dintre cei buni, sunt împiedicați de serviciul lor sau de serviciul militar. In această situațiune sunt cel puțin 20 jucători din lotul de 36.

Aci este partea cea mai tristă. Acest antrenament de educație fizică așa cum se face el, și eventualele ședințe de antrenament technic se vor face Joia, nu vor fi urmate de majoritatea selecționabililor.

Ori tocmai aci stă vina celor ce au grija echipei naționale. Nu au încercat nimic spre a asigura prezența jucătorilor la antrenament. Știm că aceste demersuri sunt deajuns de plictisitoare, dar așa cum sunt făcute de cluburi pentru matchuri, pot fi încercate și de federație pentru antrenament.

La 16 Aprilie

Max Schmeling urmează un antrenament serios pentru întâlnirea cu Steve Dudas

Ziariștii germani cred că Max va câștiga înainte de limită

Max Schmeling, fostul campion mondial la toate categoriile, infruntă — după cum am anunțat la timp — în seara zilei de 16 Aprilie la Hamburg, pe greul maghiaro-american Steve Dudas. Aceasta va fi ultimul match al germanului pe care-l susține până la 22 Iunie, dată în care va boxa cu Joe Louis, campionul mondial al tuturor categoriilor.

Conștient de dificila misiune pe care o are, Schmeling s'a retras încă de acum 3 săptămâni în satul Schönwald, care se află la 50 km. de Hamburg, unde urmează un antrenament dintre cele mai severe.

Zilnic, face la mănuși cu Wallner, Klein și Schoemath, sparing-partenerii săi. După amiezele și le petrece tăind cu toporul lemne în pădure.

Ziariștii germani cari au asistat la antrenamentul lui Max, declară că acesta deține o formă excepțională, lucru care-i va permite să câștige înainte de limită.

Două zile printre „șepcile roșii"

„U" - echipă care deține o victorie permanentă asupra popularizării vieții sportive printre intelectuali

Cele câteva zile pe care le-au petrecut în Capitală studenții «Universității» din Cluj, au constituit pentru mine o fericită ocazie de a mă considera din nou student.

Am constatat întotdeauna că toate concursurile intelectuale sau sportive au un rol foarte important căci prin preumblarea prin diferitele colțuri ale țării tineretul a putut să-și cunoască din ce în ce mai bine frumusețile naturale ale țării, să se strângă laolaltă, întărind prietenii și să ducă cu sine fără să-și dea seama, specificul provinciei din care se trag.

Gruparea sportivă a Universității clujene, care este cunoscută sub numele de «U», numără în rândurile sale, ca membrii, majoritatea studenților din Cluj și este patronată de distinsul profesor universitar de la facultatea de medicină, d. dr. Pop.

Studenți și elevi

Am urmărit cu multă atenție pe aceștiași ai sportului transilvănean și mi-am dat seama dela început că nu este vorba de o echipă sportivă care să caute să impresioneze prin duritate superioritatea sa față de alții, ci din contră, ei colegii noștri din cetatea lui Matei Corvin și a culturii transilvănene, au adus în mijlocul nostru un spirit nou, pentru care merită toată atențiunea noastră.

Am văzut printre ei elevi care, împreună, erau conduși de o modestie ce trăda o delicatețe sufletească pe care arareori poți să o mai întâlnești.

Am căutat să stau de vorbă cu ei, dar răspunsurile erau foarte scurte și atât de precise, încât am crezut că poate.. se feresc de declarații.

Dar această nedumerire a luat sfârșit imediat ce convorbirile noastre s'au «concentrat pe extrema cealaltă» ajungând să discutăm chestiuni de ordin național sau internațional, juridic sau pur științific.

Trebuie să mărturisesc că numai prin aceste discuțiuni am putut să-mi fac loc printre «U»-iști și numai astfel am avut ocazia să pătrund misterul sufletesc al transilvănenilor noștri.

Dar odată ajuns aici nu voi mai părăsi «terenul»: voi spune tot ce am văzut, tot ce am auzit și tot ce am simțit în cele două zile petrecute alături de ei...

Trenul a sosit seara la 7 și un sfert. Intrarea în hotelul Splendid s'a făcut într'o tăcere impresionantă ce trăda o disciplină de invidiat.

DISCIPLINA

La ora 8 seara se anunță masa. Liniștea și buna cuviință persistă. La ora 10 nimeni nu mai mișcă. La început nu știam dacă nu cumva oboseala drumului le imprimă acest ritm atât de disciplinat.

Abia a doua zi lucrurile au început să se lămurească.

Dimineața răcoroasă și primăvăratecă se reflecta pe figurile colegilor din Cluj, cărora le dădea o expresie sănătoasă și jovială; nici nu puteai bănui că numai cu o zi în urmă încetaseră lucrările de laborator și de institute.

Ar fi apărut perfect normal ca, scăpați de preocupările normale, să-i vedem mai degajați și mai sglobii.

Dar, pe cât erau de retrași și de tăcuți, pe atât erau de prietenoși atunci când cineva le arăta un pic de bunăvoință. Cât timp am vorbit cu ei mi-au arătat modul în care înțeleg ei sportul, considerându-l ca o necesitate a schimbării aerului din sălile de curs, a relațiilor ce trebuie să întreție cu celelalte categorii sociale, cât mai ales asupra posibilităților de a merge să cunoască diferitele colțuri din țară.

«LEADERI» IN CLASAMENTUL CONTRIBUȚIUNILOR SPORTIVE

Dar dacă «U»-iștilor le place să se plimbe asta nu însemnează că nu sunt și gazde foarte primitoare. Imi aduc aminte cum, în toamna anului trecut, au primit în capitala Transilvaniei pe colegii lor dela Universitatea din București, constituiți în gruparea «Sportul Studențesc». Primirea a fost fastuoasă: cântece naționale, coloane de marș, flori și însfârșit cea mai perfectă voe bună a domnit până la plecarea oaspeților.

Din convorbirile destul de multiplicate în ultima zi am putut să văd că vizita lor în capitala țării nu a fost condusă de o «victorie» pur sportivă, ci de o victorie pe care «Universitatea» o deține în permanență, o victorie a popularizării vieții sportive printre intelectuali.

Cu această ocazie «U»-iștii au câștigat în viața sportivă românească un prim loc în clasamentul contribuțiunilor sportive și un loc din acelea pe care trebuie să le cedeze dela un an la celălalt.

Acest sport sănătos, la baza căruia stă disciplina și buna cuviință, este acela care va da peste puțin timp pe oamenii de care avem nevoie; din ei se vor recruta mințile neobosite ale oamenilor de știință, fiindcă numai aceia vor putea să reziste și să progreseze la care există un raport perfect între «mens» și «corporis».

VIRGIL STOICOIU